

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori
Direcció General de Medi Natural,
Educatió Ambiental i Canvi Climàtic

Classe: Ascomycota

Ordre: Xylariales

Família: Xylariaceae

Biscogniauxia mediterranea (*Hypoxylon mediterraneum*)

Català: Xancre carbonós

Es tracta d'un fong que necessita penetrar en l'arbre a través de ferides d'origen meteorològic produïdes per la calamarsa oa través de les ferides causades durant les podes, netes i suredes, amb lleves, ja que les hifes de germinació de les seves espores són incapaces de travessar normalment la capa corchosa de la seva escorça. Es manifesta amb gran intensitat sobre alzina surera, atacant també a altres espècies forestals dels gèneres *Castanea*, *Eucalyptus*, *Fagus*, *Juglans*, *Platanus*, *Populus* i *Quercus*. Els símptomes més característics són els exsudats obscurs que flueixen inicialment a les zones atacades i les plaques carbonoses allargades i de forma irregular que queden al descobert a esquarterar longitudinalment l'escorça.

És un paràsit oportunista que va lligat a situacions d'estrès. És d'activitat molt lenta en condicions normals, així que no presenta alteracions en els primers moments de la infecció. Posteriorment apareixen les plaques carbonoses de color negre, que són determinants al hora de fer la diagnosi. Produeix una digestió de la part llenyosa de les quercinies. Aquesta malaltia està lligada als processos coneguts com la "seca de les alzines".

Aquest fong es propaga a través de les ascospores que arrossega l'aigua i el vent. Germinen i penetren a través de les ferides presents en els arbres. L'evolució del miceli és molt lenta. La formació dels peritecis pot tenir lloc després que aparegui la placa carbonosa. El fong pot viure com sapròfit en les restes orgàniques morts.

No és necessària cap actuació, tot i que aconsellable unes bones pràctiques culturals, és a dir, unes actuacions correctes sobre la vegetació per aconseguir uns peus amb més vigor. Una d'aquestes actuacions és l'eliminació de les restes vegetals en els quals es puguin desenvolupar els fongs que poden traslladar posteriorment als arbres vius.

MUÑOZ, C; PÉREZ, V; COBOS, P; HERNÁNDEZ, R; SÁNCHEZ, G. 2003: Sanitat forestal. Guia en imatges de plagues, malalties i altres agents presents als boscos. Mundi-Prensa, Madrid, 576 pàgines.

Fitxa elaborada per Francisco Grimalt Falcó